

PARAULA I VIDA

Objectiu «Fam Zero»

La Campanya de Mans Unides per col·laborar al desenvolupament dels països més pobres, continua. No s'esgota en un diumenge o una col·lecta. Cal tenir present que aquesta Campanya va néixer per lluitar contra la fam en el món, i sembla que aquell objectiu l'haurem de posar de nou en l'interès general, perquè la fam torna a créixer en el nostre món tan sofisticat i globalitzat.

«FAM ZERO» és una iniciativa de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO) que pretén per a l'any 2030 eradicar del tot la fam al món. Però aquest repte darrerament s'està complicant, ja que repunta la fam al món. Els darrers anys anava baixant, però ara estem en 815 milions de persones que passen fam, i això indica que si no canviem el rumb i les xifres s'inverteixen, no podrem assolir aquest repte de «FAM ZERO» per al 2030.

Les claus perquè entre tots puguem ajudar que aquest repte es compleixi, en primer lloc està en el fet que ens n'hem de «convèncer». Tots podem ajudar-hi, ningú no sobra i ningú no pot donar-se per evadit a l'hora de

plantar-li cara a la fam. També ens cal «voler-ho». Aquesta xacra no és només un problema dels governs i les organitzacions internacionals, sinó que és entre tots que podem derrotar la fam i per a això n'hi ha prou a voler-ho. Finalment cal «compartir» solidàriament. Vigilar com comprem, no malgastar, augmentar el que dediquem a la solidaritat envers els més pobres i no llençar res del que hi ha a la taula.

Aquest temps que estem vivint hem de reconèixer que és el que està forçant més persones a fugir de les seves llars des de la II Guerra Mundial, a causa de l'augment dels conflictes i la inestabilitat política que en molts llocs del món s'està vivint. Ningú no vol deixar la seva terra per gust, i és per això que l'augment de la violència, dels conflictes, sobretot l'increment dels desastres naturals, augmenta la fam i amb la fam augmenten també les grans migracions forçades. En el fons, si volem derrotar la fam, hem d'invertir en la pau.

Hi ha menjar per a tothom però no tots poden menjar. La FAO afirma amb dades que avui dia, hi ha prou aliments al món perquè cada ésser humà porti una vida sana i productiva. Amb tot, els problemes que difi-

culten que els aliments arribin a les mans de tots són d'inversió en justícia, en igualtat, per facilitar que a l'hemisferi sud els aliments no es perdin. Els aliments es produeixen, però per falta d'infraestructures, de locals on emmagatzemar-los, de carreteres viables, aquests aliments no arriben a la taula del consumidor. Encara que no es tracta únicament de l'hemisferi sud, ja que a l'hemisferi nord els aliments tampoc no arriben en la forma més òptima, perquè sovint a l'hemisferi nord hi ha el luxe i el malbaratament. Quan el Papa Francesc va visitar el 2017 la seu romana de la FAO, va proclamar que «en un temps com el nostre, caracteritzat per un progrés sense precedents, és un autèntic escàndol que encara hi hagi fam i malnutrició al món».

No podem acceptar que 1 de cada 8 persones al món passi gana. La crisi ha agreujat la situació dels més pobres i ens urgeix a actuar. Què hi puc fer? Com podríem ajudar? Pensem-hi i unim-nos als objectius de Mans Unides. No oblidem que Jesús ens diu: «Tenia fam i em donàreu de menjar» (Mt 25,35).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebracions de la Candelera i Sant Blai a la diòcesi

El 2 de febrer es va celebrar la festa de la Presentació del Senyor, la festa de la Trobada del Senyor amb el seu poble. La celebració de la Candelera, també coincideix amb la celebració de la Jornada de la Vida Consagrada, és la festa de Vida Creixent i també és la festa del gremi dels electricistes. Totes les parròquies de la diòcesi van fer celebracions el cap de setmana amb aquest motiu, amb la benedicció de les candeles. A la foto, veiem la celebració a la Catedral de Santa Maria.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

La compassió, la unitat amb l'altre (I)

La compassió és sentir-se estretament unit als altres, tan profundament unit que es dissol la dualitat aparent que separa el jo del tu, el nosaltres dels altres; els d'aquí i els d'allà. És la percepció d'una unitat subterrània que no desfà la multiplicitat dels éssers. És un llaç invisible que no fa diferències i que es nodreix d'una experiència primordial, de tipus místic.

L'espirit compassiu transcendeix les diferències, no les nega, ni les ignora, però s'adona que més enllà de tot, hi ha una unitat. Esquinça el vel

de Maia i capta el fons comú. És un acte de saviesa, una experiència de transcendència, perquè solament el qui va més enllà de les aparents dualitats i contradiccions, capta aquest fons unitari i s'adona de la insostenible farsa de l'individualisme.

La compassió és la destrucció de les barreres, la fusió dels cors, l'emoció que enllaça profundament els éssers, els reconcilia i els agermana de tal manera que cap ésser és vist com una entitat aliena.

El problema de l'altre és percebut com a propi, perquè l'altre ja no és vist com algú separat, aïllat, aliè; és vist com un mateix. És una pràctica que desfà tota mena de prejudicis i de preconcepcions, que despulla els éssers de tots els elements accidentals i que es queda amb l'essència de cadascun d'ells, amb aquella llavor espiritual que bateja en cada individualitat, però que en cap d'ells s'esgota.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Objetivo «Hambre Cero»

La Campaña de Manos Unidas para colaborar en el desarrollo de los países más pobres, continúa. No se agota en un domingo o una colecta. Hay que tener presente que esta Campaña nació para luchar contra el hambre en el mundo, y parece que ese objetivo tendremos que ponerlo de nuevo en consideración del interés general, porque el hambre vuelve a crecer en nuestro mundo tan sofisticado y globalizado.

«HAMBRE CERO» es una iniciativa de la Organización de las Naciones Unidas para la Alimentación y la Agricultura (FAO) que pretende para el año 2030 erradicar por completo el hambre en el mundo. Pero este reto últimamente se está complicando, ya que repunta el hambre en el mundo. Los últimos años iba bajando, pero ahora estamos en 815 millones de personas que pasan hambre, lo que indica que si no cambiamos el rumbo y las cifras se invierten, no podremos alcanzar este reto de «HAMBRE CERO», para 2030.

Las claves para que entre todos podamos ayudar a que este reto se cumpla, en primer lugar radica en el hecho de que nos hemos de «convencer». Todos podemos ayudar, nadie sobra y nadie puede darse por evadido a la hora de hacerle frente al hambre. También necesitamos «querer». Esta lacra no es sólo un problema de los gobiernos y las organizaciones internacionales, sino que es entre todos que podemos derrotar el hambre y para ello basta con quererlo. Finalmente hay que «compartir» solidariamente. Vigilar como compramos, no malgastar, aumentar lo que dedicamos a la solidaridad con los más pobres y no tirar nada de lo que hay en la mesa.

Este tiempo que estamos viviendo debemos reconocer que es lo que está forzando más personas a huir de sus hogares desde la II Guerra Mundial, debido al aumento de los conflictos y la inestabilidad política que se da en muchos lugares del mundo. Nadie quiere dejar su tierra por gusto, y es por eso que el aumento de la violencia, los conflictos, sobre todo el incremento de los desastres naturales, aumenta el hambre y con el hambre aumentan también las grandes migraciones forzadas. En el fondo, si queremos derrotar el hambre, debemos invertir en la paz.

Hay comida para todos pero no todos pueden comer. La FAO afirma con datos que hoy en día, hay suficientes alimentos en el mundo para que cada ser humano lleve una vida sana y productiva. Con todo, los problemas que dificultan que los alimentos lleguen a las manos de todos son de inversión en justicia, en igualdad, para facilitar que en el hemisferio sur los alimentos no se pierdan. Los alimentos se producen, pero por falta de infraestructuras, de locales donde almacenarlos, de carreteras viables, estos alimentos no llegan a la mesa del consumidor. Aunque no se trata únicamente del hemisferio sur, ya que en el hemisferio norte los alimentos tampoco llegan en la forma más óptima, porque a menudo en el hemisferio norte se da el lujo y el despilfarro. Cuando el Papa Francisco visitó en 2017 la sede romana de la FAO, proclamó que «en un tiempo como el nuestro, caracterizado por un progreso sin precedentes, es un auténtico escándalo que todavía haya hambre y malnutrición en el mundo». No podemos aceptar que 1 de cada 8 personas en el mundo pase hambre. La crisis ha agravado la situación de los más pobres y nos urge a actuar. ¿Qué puedo hacer? ¿Cómo podríamos ayudar? Reflexionemos y unámonos a los objetivos de Manos Unidas. No olvidemos que Jesús nos dice: «Tenía hambre y me disteis de comer» (Mt 25,35).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Formació de professors de religió sobre l'aprenentatge-servei

L'aprenentatge-servei com a eina educativa i transformadora de la societat és el títol de la formació que van seguir el passat dissabte 26 de gener 52 professors i mestres de religió al Santuari del Sant Crist de Balaguer. El professor fou el P. Javier Torregrosa de la comunitat dels Salesians de València, que els explicà en profunditat què és l'aprenentatge-servei (ApS), com s'ha implantat a Catalunya i en el món, quines competències es desenvolupen, i com dur-ho a la pràctica a l'assignatura de religió. L'objectiu d'aquest aprenentatge a Ba-

laguer és aportar fonaments teòrics sobre com s'articula l'ApS i com incorporar-ho en la metodologia educativa, de manera que es fomenti entre les classes que hi hagi alumnes compromesos amb el bé comú. També es va donar eines

als assistents per dissenyar un projecte ApS partint de la realitat de cada centre. La jornada de treball va comptar amb l'acompanyament del Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert. En acabar, es va fer un àpat de germanor.

Premi Bravo! a Missa Dominical

La Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social (CEMCS) va lliurar el 23 de gener els Premis Bravo! 2018, amb la finalitat de «reconèixer, per part de l'Església, la tasca meritòria de tots aquells professionals de la comunicació en els diversos mitjans, que s'hagin distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics», en un acte que es va celebrar a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola, tot coincidint amb el final de l'Assemblea de delegats de Mitjans de Comunicació, que van assistir a l'acte.

L'acte va comptar amb la intervenció, en nom dels premiats, de la veterana periodista Elsa González, Premi Bravo! Especial. En el seu discurs va destacar la importància de l'ètica periodística: «La societat actual necessita un exercici professional competent, conscient del seu poder d'influència; que projecti el seu sentit de la ve-

ritat, de la humanitat i de l'ètica; amb qualitat per generar criteri en l'opinió pública». Per la seva banda, el Bisbe de Getafe i President de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, Mons. Ginés García Beltrán, va tancar amb el seu discurs l'acte de lliurament dels premis.

Mons. García Beltrán va agrair la tasca dels comunicadors en la societat. I va insistir en la necessitat d'oferir la veritat. «És el seu treball, trobar la veritat, posar-la a la llum, oferir-la als altres és molt

important. Quan els mitjans expliquen la veritat la societat està en disposició de fer-se més forta». Mons. García Beltrán va recordar que «tots hem d'aprofitar aquesta oportunitat encara que la veritat anunciada sigui incòmoda o precisament per això».

Els guardonats dels Premis Bravo! 2018 són: Elsa González, periodista; Tico Medina; Luis del Val; el programa «Aquí la Terra» de TVE; Daniel Pajuelo, youtuber; Álvaro Longoria, Productor de «Campeones» i de «Ni diferentes, ni diferentes, campeones», a l'anunci «La felicitat es comparteix» de Contrapunt BBDO per Loteria Nacional, al grup musical La veu del desert; el treball diocesà: Ex Aequo officina, oficina d'informació de les diòcesis d'Aragó; i el setmanari diocesà *El Ressonador*, de la diòcesi de Sigüenza-Guadalajara; i de comunicació pastoral a la publicació setmanal *Missa dominical*, en el seu 50 aniversari.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

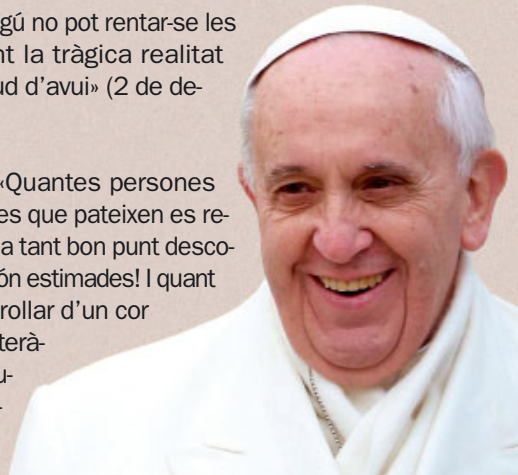
@Pontifex: «Davant les tragèdies de la nostra vida estem cridats a mirar l'horitzó, perquè hem estat redimits i el Senyor vindrà a salvar-nos» (29 de novembre).

@Pontifex: «No existeix una família perfecta; és només amb la pràctica quotidiana del perdó que la família creix» (1 de desembre).

@Pontifex: «Aixequem el vel de la indiferència que cobreix el destí dels que

pateixen. Ningú no pot rentar-se les mans davant la tràgica realitat de l'esclavitud d'avui» (2 de desembre).

@Pontifex: «Quantes persones discapacitades que pateixen es reobren a la vida tant bon punt descobren que són estimades! I quant d'amor pot brollar d'un cor gràcies a la teràpia del somriure!» (3 de desembre).

Urgell es prepara per al «mes missioner» extraordinari

Es dies 28 i 29 de gener es reuniren al Santuari de Loreto (Tarragona) els delegats de Missions i directors diocesans de les Obres Missionals Pontificies dels bisbats amb seu a Catalunya. A més d'avaluar el servei de les delegacions i desenvolupament de la darrera Jornada de la Infància Missionera, es va iniciar la coordinació del «TREN MISSIONER», acte d'animació missionera previst per al proper 19 d'octubre a Montserrat, amb la participació de totes les diòcesis catalanes. Aquesta trobada vol contribuir a posar en relleu la dimensió evangelitzadora de l'Església, aprofitant el marc del MES MISSIONER EXTRAORDINARI, convocat pel Papa Francesc per a octubre del 2019. Van participar a la trobada el Delegat de Missions d'Urgell i Director diocesà d'OMP, Mn. Jaume Soy, i la Sra. Anahí Biorci, Verge consa-

grada. La trobada també va comptar amb l'assistència del Bisbe de Tortosa, Mons. Enric Benavent, Bisbe delegat d'aquest àmbit a la Conferència Episcopal Tarraconense. Com a visita cultural els delegats diocesans de Missions i els directors diocesans de les OMP van visitar la Catedral i les portes de l'orgue recentment restaurades.

Assemblea de delegats de Mitjans de Comunicació a Madrid

Es delegats de Mitjans de Comunicació de les diòcesis espanyoles es van reunir en assemblea entre el 21 i el 23 de gener a Madrid. La reunió va servir per rebre formació i compartir les situacions que viuen les diferents diòcesis a nivell informatiu. Amb el títol «Aspectes imprescindibles per a la comunicació de l'Església avui» es va celebrar la reunió anual a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola, amb l'acompanyament dels bisbes que formen la Comissió de Mitjans de Comunicació Social a la CEE, encapçalats per Mons. Ginés García Beltrán, el seu President, i amb l'assistència del Bisbe encarregat del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació de la CET, Mons. Salvador Giménez, i el Bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull. La Dele-

gada de Mitjans d'Urgell, Cristina Orduña hi va ser present.

Després de la salutació inicial de Mons. Ginés es va obrir el torn de diverses intervencions, i es va tractar la transparència com una necessitat que implica la comunicació diocesana, a càrrec de la Sra. Ester Martín Domínguez, Responsable de l'Oficina de Transparència de la CEE; i també els trets de la comunicació actual i com establir elements que ajudin a resoldre una situació de crisi a través d'una comunicació no violenta, i com afrontar les converses a les xarxes socials a través de la comunicació oral, a càrrec del Professor de la Universitat romana de la Santa Creu, Mn. Sergio Tapia-Velasco. També es va tractar com afecta a la comunicació de la diòcesi el Reglament General de la Protecció de Dades i com s'han de gestionar els drets sobre la imatge, la música, l'autoria i la propietat intel·lectual, ja que formen part del dia a dia de la comunicació. Les jornades es van complementar amb l'assistència dels delegats i els bisbes de la Comissió a la presentació de la nova edició de la revista *Ecclesia*, adscrita a la CEE i dirigida per Mn. Jesús de las Heras, a la que va assistir un nombrós públic.

El Crist de Sant Josep de Balaguer es restaura per formar el pas de la confraria

El Crist de l'església de Sant Josep de Balaguer serà restaurada per formar part de l'ensenyà en el pas de la Confraria de la Setmana Santa de Balaguer, que justament té la seva seu en aquesta església balaguerina. D'aquesta manera, el Crist es podrà incorporar de nou a la processó, tal i com ja es feia fa 400 anys.

Es tracta d'una talla del Crist crucificat del barroc, d'autor desconegut, que serà restaurada al Museu Comarcal de la Noguera per la restauradora Mireia Cañadell. Les bones relacions i la col·laboració entre el Rector, Mn. Joan Pujol, i el Germà Major de la Confraria, Sr. Sergi Casanova, han facilitat posar en marxa aquesta iniciativa que suposa, com el mateix Sr. Casanova ha posat en relleu, un salt de gran qualitat per a la confraria, ja que és una peça de gran valor i molt coneguda entre tots aquells que varen viure l'antiga processó.

La imatge serà netejada i reparada en les seves esquerdas, es netejarà la policromia, s'eliminaran els elements metàl·lics existents no adequats i es fixaran les zones amb risc de despeniment, amb la intenció, manifestada pel Germà Major, de mantenir en bon estat l'obra.

Es té com a objectiu mirar que la talla estigui restaurada per a la propera celebració de la Setmana Santa. En aquest sentit, es preveu que en unes setmanes es presenti a Balaguer el projecte del pas d'aquest Crist, dissenyat per l'empresa líder en el sector «Ofebreria Orovio de la Torre», i que ha realitzat passos per a les millors confraries de Sevilla, Zamora i Jaén. Es tracta d'una peça d'orfebreria cisellada a mà i amb un bany de plata. Ara també s'iniciarà una campanya per tal de recaptar fons per l'alt cost del pas.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prevere dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc Regis Clet, prev. paül i mr.; sant Teotónio, bisbe.

19. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Pia-

cenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dimecres [Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dijous [Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33]. Sant Pere Damià (1007-

1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositheu, monjo; festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. □ Divendres [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, penitent; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dissabte [He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i màrtir (s. II), deixeble

dels apòstols; santa Marta d'As-torga, verge i màrtir; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1S 26,2-7.9.12-13.22-23 / Sl 102 / 1Co 15,45-49 / Lc 6,27-38]. Sant Modest, bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

Diumenge VI de durant l'any (C)

COMENTARI

És possible la felicitat ara i aquí?

Tots busquem un punt de recolzament en la nostra vida. El necessitem. El problema és saber sobre què construïm. En aquest sentit diu Jeremies molt clarament: *Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor.* La descripció és clara. Diu que s'assemblen a les *pomes de Sodoma*, boniques per fora però buides per dins. És un fonament fals. Posem tota la confiança en els homes o en Déu? Per això la segona part: *Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat.* Llavors és semblant als arbres que tenen abundor d'aigua i així donen molt de fruit sigui hivern o estiu.

A l'evangeli Lluç ens presenta les benaurances en forma diferent a les de Mateu. Només en porta quatre i hi afegeix quatre malaurances. En el fons ens diu el mateix que la primera lectura. No podem posar la confiança en la riquesa, en passar-nos-ho bé, en *anar tips*, en fer que *tothom parli bé de nosaltres*. Al final tot això és insegur, tot això no dona estabilitat a la nostra vida. Per això Jesús aposta pels pobres, pels qui ploren, pels qui passen fam, pels que són perseguits. Perquè aquests posen tota la seva confiança en el Senyor: no necessiten res més per ser feliços que tenir Déu. Ni el diner, ni el poder, ni el benestar és la ens donen, la felicitat. Només Déu. Per això és possible ser feliços fins i tot quan les coses humanament ens van molt malament.

I la nostra certesa ve, precisament de Crist. Amb la seva resurrecció ens garanteix la felicitat plena. Diu Pau: *¿Com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts?* Si Crist no ha vençut la mort, quin valor tenen les seves paraules? Però acaba amb una gran afirmació: *Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.* Déu és l'única garantia de la nostra felicitat, més enllà de la riquesa, del poder, del passar-nos-ho bé en aquesta vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

▶ Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dona fruit quan n'és el temps i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El Senyor empara els camins dels justos, / i el dels culpables, acaba malament. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estariu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploren: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegru-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes. Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 17,5-8)

Así dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y en la carne busca su fuerza, apartando su corazón del Señor.»

Será como un cardo en la estepa, no verá llegar el bien; habitará la aridez del desierto, tierra salobre e inhóspita. Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que junto a la corriente echa raíces; cuando llegue el estío no lo sentirá, su hoja estará verde; en año de sequía no se inquieta, no deja de dar fruto.»

▶ Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatara el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,12.16-20)

Hermanos: Si anunciamos que Cristo resucitó de entre los muertos, ¿cómo es que dice alguno de vosotros que los muertos no resucitan? Si los muertos no resucitan, tampoco Cristo resucitó; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguid con vuestros pecados; y los que murieron con Cristo se han perdido.

Si nuestra esperanza en Cristo acaba con esta vida, somos los hombres más desgraciados. ¡Pero no! Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, bajó Jesús del monte con los Doce y se paró en un llano, con un grupo grande de discípulos y de pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les dijo: «Dichosos los pobres, porque vuestro es el reino de Dios. Dichosos los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Dichosos los que ahora lloráis, porque reiréis. Dichosos vosotros, cuando os odien los hombres, y os excluyan, y os insulten, y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegraos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas. Pero, ¡ay de vosotros, los ricos!, porque ya tenéis vuestro consuelo. ¡Ay de vosotros, los que ahora estáis saciados!, porque tendréis hambre. ¡Ay de los que ahora reís!, porque haréis duelo y lloraréis. ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que hacían vuestros padres con los falsos profetas.»